

Třináct pravd (každá v šestnácti barvách)

Druhá tráva

1. Brigádní prapory vlály v houštinách slov
a ve chvílích ticha zněl z dále kalašnikov.
Bríza k nám do krytu hnala nasládlý pach
a ty ses mi s úsměvem dala v rozvalinách.
Jsme krásní a zvoní nám zbraně po celé Galileji,
když Bůh je na naší straně, kdo je na její?
 2. Padnem, když nebude zbytí, za nový svět
a sonorské slunce nám svítí na cestu vpřed.
Po písni a dvou chvatných locích přichází on
a za ním pak cváláme nocí na Torreón.
Šli byste znovu v té chvíli, kdyby zas vstal,
rozkázal: "Sedlat, mí milí, táhneme dál?"
 3. Včera jsem popíjel pivo a dumal o těch,
kdo za svatou věc dali svůj život a životy všech.
V té růžové operní smrti jsem poznal tu svou
a ten prudký pocit mě drtil do kolenou.
Pravda jsou města, když hoří říjnovým dnem,
pravda je skořápka v moři s uragánem.
- + Pravda je sekera v rámu v pařížské síni,
pravda je pláč vlnolamů v Zátocě sviní...